

POLLÁGH PÉTER

Még élnek finomak

*Ha csábítana egy emlékkatona,
elriasztom a csapókéssel: füllenti.*

*A Dédi hangokat hall,
a hangok meg a Dédit.*

*A Dédi arra gondol, ami még nincsen is,
mert valakinek, bányszor mondjam, arra is kell.
Légy az, akiről hasonlatokat neveznek el:
mondta mindig, és most ezt festik a sírra,
de nem látom még, hogy ez-e a Dédi sírja.*

*A Dédi puffos ujjában jár, vonul, tipeg,
van rajta körékszer: még élnek finomak,
nem győzhet a muglis középszer.
A konyhában szítál, s azt mondja:
a sírokat is cukrozzák, kis butám.
Aztán vadul: tiltott színeket önt össze.
Ez csak pudíng, mondja. Három szín,
középső a fehér, a tejség és a vajság,
a felső a málnás, piros roppanás,
s alul a zöldfülű pisztácia kikandikál.*

Posztmortem köntös

*A Dédi hangokat ballott.
A hangok meg a Dédit ballották.*

*Vége lesz ennek, amit bután mának bívtok.
Régivágású virágok, már nem vérzik a száruk.
Kitűzöm az árvacsalánfélét, a levendulát,
jöjjön a levendulalila, vad álmodás.
De mi nem álom, ha én beszélek?
S az álmok menyecskek, valaki elveszi őket.
Kint áll egy sötét szándékú Mercedes.
Ha beszélek, kétségkívül két világ ütközik,
törik a szélvédő rendesen – és kevés a két.*

*Látom múzeumos életem, jön ki
a fürdőből posztmortem köntösben.
Úgy átadnám a szót, de akik folytathatnák:
már elköltöztek egy másik történetbe.
Hívnak, nem tudnak nélkülem játszani.*

KOLLÁR ÁRPÁD

Megyek

*göröngyös utcákon hajtok a szélben,
a messzi boltba tekerek, hogy jó sokáig tartson,
porba hullik közben a zsebemből az apró,
porba hullik a hétfő, a kedd meg a szerda,
zizeg bennem az élet, mint a zöld legyek,
megyek a boltba én, csak megyek és megyek.*

Homoktengeri

*fekszem a napon, homokba fúrom a kezem,
meleg van, izzadok, nem fáj semmi sem,
mint egy szelet kenyéren, átsüt a bőrömön a nap,
homokba fúrom a fejem, homokba hát a lábam,
homokba süppedek, mintha nehéz paplan alá,
mintha bunkerben, mintha sötét szobában,
a homokban csak én meg én vagyok,
csak hínár van, csak csigák, csak rákok és homok,
partra dobott a tenger a nagy vihar után,
csak fúrom magam, süppedek tovább és tovább,
homokféreg vagyok, bányász és vakond,
a homok alatt, a homok alatt én már jó helyen vagyok.*

Vágom

*vágom a hajam, vágom,
az a másik, ott a tükörben,
aki helyettem van ott,
az is vágja velem, ha vágom,
vágom a hajam a nagyollóval,*